

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 35/2026
27.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевић, Бојане Пауновић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због продуженог кривичног дела крађа у саизвршилаштву из члана 203. став 1. у вези члана 33. и 61. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Михаила Зечевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву 50К. бр. 578/2020 од 25.12.2024. године и Вишег суда у Краљеву Кж1. 33/25 од 12.08.2025. године, у седници већа одржаној дана 27.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као неблагоприятан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Михаила Зечевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву 50К. бр. 578/2020 од 25.12.2024. године и Вишег суда у Краљеву Кж1. 33/25 од 12.08.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву 50К. бр. 578/2020 од 25.12.2024. године, поред осталих, оглашен је кривим окривљени АА, да је извршио продужено кривично дело крађа у саизвршилаштву из члана 203. став 1. у вези члана 33. и 61. Кривичног законика, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 3 месеца и кривично дело запуштање и злостављање малолетног лица из члана 193. став 2. Кривичног законика, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 4 месеца, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 6 месеци у коју се урачунава време проведено у притвору од 22.12.2020. године до 19.01.2021. године, а истовремено је одређено да ће се казна извршити тако што ће окривљени исту издржавати у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора, с тим да просторије у којима станује не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора. Истом пресудом окривљени су обавезани да сnose трошкове кривичног поступка на начин како је то ближе наведено у изреци првостепене пресуде.

Пресудом Вишег суда у Краљеву Кж1. 33/25 од 12.08.2025. године, одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Михаила Зечевића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Владимира Раичевића и пресуда Основног суда у Краљеву 50К. бр. 578/2020 од 25.12.2024. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Михаило Зечевић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји, побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни суд је на седници већа размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неблаговремен.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку (ЗКП), прописано је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости ако није поднет у року из члана 485. став 4. ЗКП, односно у року од 30 дана од дана када је окривљеном достављена правоснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, обзиром на одредбу члана 71. тачка 5) ЗКП, којом су права браниоца ограничена правима окривљеног.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те чињеницу да је окривљеном АА правоснажна другостепена пресуда достављена 28.08.2025. године, а да је бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости послао преко поште препорученом пошљицом дана 30.09.2025. године, како то произлази из службеног пријемног печата Врховног суда, то је предметни захтев за заштиту законитости поднет након законом прописаног рока из члана 485. став 4. ЗКП, па је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног одбацио као неблаговремен.

Из напред изнетих разлога, на основу члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП, Врховни суд је одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**